

всички ни. Изеднажъ електриката угасна. Разбрахме, че има земетресение, защото ние бѣхме на щрекъ отъ Чирпанското и Борисовградското. Азъ изхвъркахъ отъ кѣщи на улицата. Тъмно като въ рогъ. Чувамъ всичко бучи. Въ квартала Кършияка презъ Марица голѣмъ огънь, къмъ квартала Столипиново — вторъ огънь и къмъ гарата страшно зарево — трети огънь. Огнени езици съ черни кълба отъ димъ се извишаватъ къмъ небето. Чува се трѣсъкъ, прахъ се сипе, земята тѣтне. Нѣкой извика:

— Вулканъ изригва!

И духтиха хората съ децата да бѣгатъ като луди по улицитѣ, керемиди падатъ и нараниха мнозина. Избѣгаха и нашитѣ. Гледамъ, нашата и съседнитѣ кѣщи се люлѣятъ страшно, но не падатъ. Изкочихъ на връхъ тепето. Вулканъ не виждамъ по никое тепе. Само далечни огньове свѣтятъ, грозно димятъ. Чува се въ цѣлия градъ грозенъ глъчъ, плачъ, олелия . . . Градинитѣ и площадитѣ се напълниха съ хора. Но всички бѣха безъ дрехи, голи. По-куражлиитѣ, щомъ земетръсътъ спрѣ, се затекоха въ разпуканитѣ кѣщи и започнаха да изхвърлятъ бързо изъ прозорцитѣ дрехи, черги, юргани . . . Тръсътъ, малко по-слабъ, отново дойде. Стени изгърмяватъ по улицитѣ. Всички домашни се отдалечихме отъ кѣшитѣ и чакаме. Така прекарахме цѣла нощъ на крака чакъ до сутринята. Тогава можахме да разберемъ и видимъ, че тритѣ пожара били случайни, че вулканъ никжде нѣма, че имаме силенъ, разрушителенъ трѣсъ, отъ който сградитѣ по улици Станционна, Дюзтабановъ и др., сѣдийския кварталъ. Кършияка и т. н. били съборени или силно попукани съ издѣнени вѣтре стени. Тух-